

લૌટ કે આ જા મેરે મીત

૨૭ ઓગસ્ટ : મુકેશની પુણ્યતિથિ

ગાયક 'મુકેશ'. એ જાનેવાલે હો શકે તો મુકેશ જોરવારચંદ માથુર એલે ગાયક મુકેશ. ચલચિત્ર ઉદ્યોગના એક જમાનામાં અભિનેતા, સંગીતકાર અને નિર્માતા તેમની નિર્માણ સંસ્થા પ્રક્રિયા ફિલ્મ્સ... અગાજમાં મુકેશના, સરળતા અને સાહસિકતાથી, સૌ કોઈ એમનાં ગીતો ગાઈ શકે એવો અગાજ..... જન્મ દિવસી, કાર્યક્રમ મુંબઈ, અવસાન ૨૭ ઓગસ્ટ ૧૯૭૯ અમેરિકાના ડેટ્રોઈટ શહેરમાં.

ગાયક તરીકે રોવાનું ચાલુ રાખ્યું છેવટ સુધી અનેક સફળ ગીતો ગાયા. નરાનલ ખેડા પર બેસે ગાયક એવોઈ મળ્યો. ૧૯૭૪ માં '૨૪ ની ગંધા' ફિલ્મ માટે ૧૯૫૯માં અનાઈ, ૧૯૭૨માં બેઈમના અને ૧૯૭૬માં 'કબી કબી' ફિલ્મ માટે ફિલ્મફેર એવોઈ મળ્યા. રાજ કપૂર, દિલીપુમાર, મનોજકુમાર, રાજેશ ખન્નાના વગેરે અભિજિત અભિનેતાઓને પ્લેબેક આપ્યું. નોશાદથી માંડી ટાનસિંહ સુધીના સંગીતકારો સાથે કામ કર્યું. સ્વભાવ નિખાલાસ, સાલસ, સરળ અને મુઠબાપી પુત્ર નીતન મુકેશ (ગાયક), નીલ નીતન મુકેશ અભિનય ક્ષેત્રે કાર્યરત છે.

ગાયક મુકેશજી અને ગાયક કિશોરકુમારે કોઈ એક ચિત્રમાં સાથે મેરે ગાયું હોય, એવું કોઈ આપણને કહે તો, આપણે સાચું માનીએ ખરા? પ્રથમ નજરે તો આ વાત જ ન માનીએ. પણ આ નવી વાસ્તવિકતા છે. ૧૯૭૧ની એક ફિલ્મમાં આ અકી ભી કટ જાએઈ દુવા કીજે? આ ગીતની બીજી એક વિશિષ્ટતા એ છે કે બહુ ઓછા વાજીશો નો નો ઉપયોગ કર્યાં કર્યાં હતો અને સુમધુર ગીત બનાવ્યું હતું. પ્રમુખ પ્રાર્થના કરજે, અકીના કુન્ના દિવસો પણ વીતી જશે. કિરિયાદ ન કરવો. આનંદધારી કરવું ન લેવો. ઈશર બહુ ઠીક પડ્યો.

“જીંદગી ખ્યાલ છે, થા હમે ભી પતા” લેકિમ હમે જિંદગી સે બહો પ્યાર થા વંડે કિન કા બસેરા થા યાંઈ, હમ તો મહેમાન થે થર તો ઊસપાર થા, ઓર હમમકર એક કિન તો શિશુના હી થા.” અલવિદા...અલવિદા... અલવિદા. ચિત્ર નિષ્કળ ગયું. મોતીલાલ હતાશ થઈ ગયા, ખોટાં ગયા આર્થિક રીતે ખુવાર થઈ ગયા અને તે પછી ઝાડું ન છાવ્યા એક દિવસ પુદ તેઓ જ જિંદગીને અલવિદા કહી ચાલી નીકળ્યા. તે દિવસ હતો ૧૭ જૂન ૧૯૬૫. કાંઈ કે ધિર જૂન થાય તે પહેલાં જ તેમનું અવસાન થઈ ગયું હતું. અને તેમને શ્રદ્ધાજીલ રૂપે આ ગીત ચિત્રની શરૂઆતમાં મુકેશનાં ગાયું અને છેલ્લે..... સ્વસ્તર ભારતના પ્રથમ વડાધ્યક્ષને પરિત આરવિન્દશબ્દ મારેને શ્રદ્ધાજીલ રૂપે એક બાળગીત શૈલેન્દ્ર લખેલું. ગાયક મુકેશ.

“જિંદગી ખ્યાલ છે, થા હમે ભી પતા...” લેકિમ હમે જિંદગી સે બહો પ્યાર થા વંડે કિન કા બસેરા થા યાંઈ, હમ તો મહેમાન થે થર તો ઊસપાર થા, ઓર હમમકર એક કિન તો શિશુના હી થા.” અલવિદા...અલવિદા... અલવિદા. ચિત્ર નિષ્કળ ગયું. મોતીલાલ હતાશ થઈ ગયા, ખોટાં ગયા આર્થિક રીતે ખુવાર થઈ ગયા અને તે પછી ઝાડું ન છાવ્યા એક દિવસ પુદ તેઓ જ જિંદગીને અલવિદા કહી ચાલી નીકળ્યા. તે દિવસ હતો ૧૭ જૂન ૧૯૬૫. કાંઈ કે ધિર જૂન થાય તે પહેલાં જ તેમનું અવસાન થઈ ગયું હતું. અને તેમને શ્રદ્ધાજીલ રૂપે આ ગીત ચિત્રની શરૂઆતમાં મુકેશનાં ગાયું અને છેલ્લે..... સ્વસ્તર ભારતના પ્રથમ વડાધ્યક્ષને પરિત આરવિન્દશબ્દ મારેને શ્રદ્ધાજીલ રૂપે એક બાળગીત શૈલેન્દ્ર લખેલું. ગાયક મુકેશ.

કુદરત કૃપા મંદંદ સમીર હાસરેય છે શીતળતા આપે છે જગતને છતાં કોઈક કહેતો નથી હું વિશ્વાસ સૌને ટાકઠ આપું છું

જેના કિરણો વગર અસ્તિત્વ હોય નહિ. જે સહાય પ્રસારે છે કિરણો જગમાં છતાં આપ બાઈ મારતો નથી એવા રવિને લાખો હો વંદના વરાળ બનીને ગગને પહોંચે છે નીર. વાદળો બની વરસે છે તેનથી છતાં અભિમાનથી છે ના નીર એવાં નીરને કોણે હો સલામ અંધેરી : ઈન્દ્રવદન જે. ઝવેરી

મોડું ના કર મેઘલા પડ તું અનસાધાર ખેડુતોની આંખમાં આંસુ છે યોધાર નરદને લેંધી કરી મોર કરે છે સાદ તારા આ રીસામણા છોડી દે વરસાદ જોઈ કાળો વાદળો, આશ ઘણી બંધાય.

આપનું પાનું

હું તો પૂછું કે સિંહની રો કે આ તુલ્કીકાર કેશવાળી કોણે કરી ? વળી પૂછું કે ગીધાના ડીલે આ ચટાપટા લાંબા લીટા કોણે કર્યાં ? હું તો પૂછું કે ચેટના ડીલે આ ઊનનો કગલો કોણે કર્યો ? વળી પૂછું કે આકાશના દોડવે આ વાદળોમાં ચાંદસો કોણે ચોગ્યો ?

મોડું ના કર મેઘલા પડ તું અનસાધાર ખેડુતોની આંખમાં આંસુ છે યોધાર નરદને લેંધી કરી મોર કરે છે સાદ તારા આ રીસામણા છોડી દે વરસાદ જોઈ કાળો વાદળો, આશ ઘણી બંધાય.

હૈયું એવું નરમ દે !

હૈયું એવું નરમ દે ! બુરાઈ ઈન્કજા એ લોહના ચોટી ઘણી શરમ દે ! જે જે લક્ષ્મી તણુ ગુમાનમાં બુંદી રહ્યા છે સતત પ્રભુ ! તેનો જરા ધારા પોં એવો કોઈ પવન દે ! જીવ્યા આ જિંદગી ને રાખું ખોડ જમાનાનો પુટી 'શાન્તન' ઈન્કજે ઈન્કજત મળે સદા એવું કરમ દે ! માનવતા તો સદા કહે છે કોઈના દુ:ખ પોખળવા જાઈ દ્રવી જોઈ પર દુ:ખો હૈયુ એવું નરમ દે ! ઘાટકોપર : શાન્તિભાઈ. ક. પટેલ (શાન્તન)

અલી વાદળી ! અલી વાદળી, આવ, પાણી વરસાવ. હવે ના રે તરસા... અલી... સું આકાશ ને સુતી રે ધરતી, પાણી વિના જોને સુષિ છું મરતી! અલી! તડપન સી કલની મિલાવ... અલી ... સુડડાં આ ઝાડવનાં ને લૂખમાં આ જિરવા, દિલને અડકાવતા ઊંના આ વાપરા, અલી! કરમાતાં મુખ હરખાવા ... અલી... યુસણાં નીર, તારી બંધાણી કાયા, યેનાને જીવન સૌ તુજના સમાયા, અલી! હૈયાની ખ્યાસ તુ બુઝાવ... અલી...

વર્ષારાણી

વર્ષારાણી, વર્ષા રાણી ઝરમર કરતા આલ્યા વાદળના ગણડટે આલ્યા વિજળીના ચમકારે આલ્યા માન પાનમાં હાસરેલા આલ્યા ધરતીના તો મન મોલ્યા. તાત ના હેયા ભીજ્યા નાના મોટા સૌને ભાલ્યા લાંબી વાટે જાઓ ત્યારે પ્રેમથી વિદાય આપુ.

સુસણા ના લેશો રાણી તમે તો મોટા પટ્ટારાણી. ઈશને સહારે બેઠી ઘરા તમારી દુ:ખીયાદી માનવીના હેયા ભીજવી ધીમી ધાનને વાચ્યા જગમાં તારી શ્રેડ ના જડતી આંખ મીંચોલી ખેલ ના ખેલતી.

